

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 82.

Anden Session.

33te Møde.

Mandagen den 25de November.

(Fortsat).

Ordføreren (fortsat): Hvad dette Forslag angaaer, maa jeg først tillade mig den Bemærkning, at det er ofte ved flere Leiligheder af forskjellige Rigsdagsmænd bleven yttret, hvor ønskeligt det var, at der foresandtes bestemte Lønningsreglementer. Hvis jeg erindrer ret, er det navnlig oftere udtalt i Folkethinget. Det synes ogsaa at være i høj Grad hensigtsmæssigt; det er en Sikkerhed for vedkommende Embedsclasse, og det er tillige i selve Statens Interesse, at saadanne Forholds Ordning ikke er overladt i det Specielle til hvert Aars Finantslov, ikke alene, at de derved kunde blive underkastede en vilkaarlig Omvæxling, men Finantslovens Discussion vilde tillige derved blive overmaade bebyrdet, meget vidtløftig og meget besværlig. Dersom det var Tilfældet, at alle Gager ved hvert Aars Finantslov saaledes i det Specielle skulde diskuteres, vilde det virkelig blive meget uønskeligt hvert Aar at faae Finantsloven færdig. Denne Sag er forøvrigt allerede tidligere debatteret, og jeg kan i den Henseende henholde mig til, hvad der under den første Behandling af Sagen er anført. Dog maa jeg endnu gjøre opmærksom paa, at der synes mig at være Inconsequent i de Herrers Forslag, idet de ikke have andraget paa, at Udkastets § 2 i saa Fald heelt maatte gaae ud. Deres Mening er, at der skal staae, at Antallet og Fordelingen bestemmes ved Finantsloven, men dog lade de alligevel Udkastets § 2 blive staaende, eller rettere, de ville have den forandret, men alligevel have en § 2, som indeholder bestemte Summer. Jeg kan nu ikke ret indsee, hvad der da opnaaes ved at der staaer i § 2: 2den Classe Lønning-

ger til 1,200, 1,500, 2,000 og 2,500 Rbd., 3die Classe Lønninger til 600, 800, 1,000 og 1,200 Rbd., 4de Classe: Lønninger til 300, 400, 500, 600 Rbd. osv.; thi naar Tavlen ikke findes, er det slet ikke sagt, hvorledes disse Summer skulde fordeles. Det Correcteste vilde da formeentlig have været at sætte visse Maxima og Minima for Embedsmændenes Lønning, at sætte fra 12 til 2,500 Rbd., fra 6 til 1,200 Rbd., fra 3 til 600 Rbd. osv. Men hvad der egentlig skal menes med de mellemiggende Summer, naar ingen Tavle medfølger, er jeg virkelig ikke istand til at indsee.

Schytte: At der ikke i Anledning af nærværende Gage Lov er fremkommet uden en Ændring, hvorved en Redskættelse i Lønningen søges foranlediget, troer jeg, man bør tilskrive, at Enhver af os har opfattet, at det er en hæderlig, reifindig og dygtig Embedsstand, vi fremfor Alt maae ønske, og altsaa Gagen maa staae i Forhold til dette formaals Opnaaelse. Dette har staaet mig for Die, da jeg saavel af den foreliggende som de andre lignende Gageringslove, der ere fremkomne, havde erfaret, hvortil Lønningen var ansat, og vil da udtale som min Overbeviisning, at jeg, hvad enten jeg har min Overbeviisning fra den Erfaring, jeg har gjort i Livet, eller ved at sammenligne den Stilling, Embedsmændene i Staten bør indtage ligeoverfor os andre næringsdrivende Statsborgere, ikke har truffet paa Lønninger, som jeg har anset for høie. Jeg yttrede derfor ogsaa ved den forrige Behandling af denne Sag, at jeg ansaae det tvivlsomt, om den Redskættelse, som af Udvalget er forslaaet af respectve 300 Rbd. for 6 Toldinspecteurer kunde være anbefalelig, og jeg gjør det endnu, støttet saavel til den Overbeviisning, som jeg har udtalt, som til den Tillid, jeg har til, at Regjeringen, og navnlig Finantsministeren, der spe-